

Luc. 7. tione. Secundum quod sit caritate formata , sicut fides Magdalena, quæ saluam eam fecit, & cui dimis-
la sunt peccata multa, quoniam dilexit multum. Fi-
des enim huius saluam eam fecit, quia hoc quod pe-
tit, posse accipere non dubitauit, eique in pace ire
principit, ut in veritatis itinere perleueret, & ab eo
in viam scandali amplius non declinet. O verbum
delectabile & suave quam liberter id Magdalena au-
diuit, & quam iucunde recepsit, & perfecte ad domi-
num conuersa deinceps honeste & sancte vixit, ac do-
mino Iesu & matri eius perleueranter adhaeruit, quod
totum ex merito formatæ fidei recipere promeruit.

Matt. 15. Tertium quod sit devotione feruida, sicut fides illius mulieris, cui dixit dominus. O mulier magna est fides tua. Quod pater ex verbo & facto ipsius, quia nō fuist retardata a feruore petendi propter Christi taciturnitatē, nec postea propter negatiuam respotionē, nec propter illatum conuicium. Eadem dominus in spiritu conuenienter ait. Iam non voco te canem, sed mulierem fidem, quia tanta est fides tua, ut me superauit, & vicit. Non vidisti mortuum suscitatum, non le prosum mūdatum, nec prophetas audiisti, nec legem ineditata es, neque mare scindi in diuisiones vidisti. Nihil eorum contemplata es. Insuper & de-
specta & cōtempta es à me, & non recepsisti, sed per-
severasti petendo. Et quia magna est fides tua, copio-
sa est gratia effusa. Et sanata est (inquit) filia eius ex illa hora. Quartum quod si operibus probata, sicut fides Cornelij, qui quium esset gentilis, tamen proper fidei religiosus dictus est, & timens Deum cum omni familia sua, faciens elemosynas multas plebi, & depescans dominum. Propter quam angelica vi-
tione premonitus Petrum acserfū fecit, & ab eo sacrū baptistīa suscipere promeruit, sicut pater Actuum decimo. Quinum quod sit fortitudine roborata, sicut fides Stephanij, Laurentij, & aliorum martyrum,

Aet. 10. Hebr. II. qui per fidem viceuerunt regna, operari sunt iustitiam, & adepti sunt recompensationes. Sextum quod sit humilitate subiecta, ut ut fides beatæ virginis, quæ ait. Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbū tuum. Vere enim fides humilitate subiecta erat in virgi-
ne, quia illud creditit in fieri debere ad verbum angeli, quod nunquam à seculis fuerat auditum, nunquam repertum, nunquam visum, aut ab aliquo cogitatū. O fides Deo accepta, o humilitas grata, o obedi-
entia omni sacrificio Deo iucundius oblata, o sub-
limis mater domini, o mater humilis ancilla domini. Quid sublimius esse posset? Quid sentire humilius posset? Ancillam se dicit domini, quæ mater eligitur, & repentina exaltata promissione nullam sibi prarogatiuam tanta gratia vendicauit, qui face-
ret, quod iuberetur. Septimum, quod sit obedientia decorata, sicut fides Abram, qui obediuit in locum exire, quem accepturus erat in hereditatem, & exitus nesciens, quo iret. Demoratus est enim in terra re-
promissionis, tanquam in aliena, in casulis habitans cum Ifaac & Iacob coheredibus recompensationis eiusdem. Expectabat enim fundamenta habentem ciuitatem, cuius artifex & conditor Deus, scilicet supernam Hierusalem, de qua dicitur. Accessisti ad ciuitatem Dei viventis Hierusalem celestem, & multorum milium angelorum frequentiam, i. quia Dei amatores, & vera fidei sectatores mira paucuntur suavitate, replentur gaudio, pace fruuntur, & incom-

Hebr. 11. **Luc. 1.** Ibid. qui per fidem viceuerunt regna, operari sunt iustitiam, & adepti sunt recompensiones. Sextum quod sit humilitate subiecta, ut ut fides beatæ virginis, quæ ait. Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbū tuum. Vere enim fides humilitate subiecta erat in virgi-
ne, quia illud creditit in fieri debere ad verbum angeli, quod nunquam à seculis fuerat auditum, nunquam repertum, nunquam visum, aut ab aliquo cogitatū. O fides Deo accepta, o humilitas grata, o obedi-
entia omni sacrificio Deo iucundius oblata, o sub-
limis mater domini, o mater humilis ancilla domini. Quid sublimius esse posset? Quid sentire humilius posset? Ancillam se dicit domini, quæ mater eligitur, & repentina exaltata promissione nullam sibi prarogatiuam tanta gratia vendicauit, qui face-
ret, quod iuberetur. Septimum, quod sit obedientia decorata, sicut fides Abram, qui obediuit in locum exire, quem accepturus erat in hereditatem, & exitus nesciens, quo iret. Demoratus est enim in terra re-
promissionis, tanquam in aliena, in casulis habitans cum Ifaac & Iacob coheredibus recompensationis eiusdem. Expectabat enim fundamenta habentem ciuitatem, cuius artifex & conditor Deus, scilicet supernam Hierusalem, de qua dicitur. Accessisti ad ciuitatem Dei viventis Hierusalem celestem, & multorum milium angelorum frequentiam, i. quia Dei amatores, & vera fidei sectatores mira paucuntur suavitate, replentur gaudio, pace fruuntur, & incom-

prehensibili gloria propter fidei meritum sublimatur. Recipiunt nanque ab ipso hæci autore & eōsum matore Iesu, immortalitatis stolam, & de ipius manibus coronantur corona glorie. In ipsa enim corona tanquam precioli lapides, fulgent duodecim genera gaudiorum, quibus decorantur, qui illuc introducuntur, videlicet finitas, absque intrinsecitate: iuuētus, sine senectute: latitans, sine faffido: libertas, sine impedimento: pulchritudo, sine deformitate: impaf-
fibilitas, sine morte: abundantia, sine indigentia: se-
curitas, sine timore: cognitio, sine ignorantia: gloria,
sine ignominia: pax, sine perturbatione, & gaudium
sine tristitia, quod procedit a beata trinitate, à iucun-
da locestate, à loci amēnitate, à corporis glorifica-
tione, à mundi vanitate, & ab inferni suppliciis. Bea-
tus qui fādē rectam, & operibus decoratam, vīque
ad vitā consummationem seruauerit, quia introductus
in cœlestis gloriam Hierusalem, cuius portae
ex lapis ex lapide candido & mundo stercentur, & per vi-
cos eius alleluia cantabitur. Cuius muri circuitus est
de lapide pretioso, super quo constituti sunt custo-
des, qui die ac nocte, videlicet sine intermissione nō
cessant laudare nomen domini, qui est benedictus
in secula.

D E V I R T U T E C O N T I-
nentia, arque de ipsis diffinitionibus, que
ad virtutem optimam præbet adiutoriorum
homini, ut in pristinum reformatum statum,
vnde per peccatum ceciderat, & locum in
ordine fructuum ligni vita posset primum.

C A P . I.

Psal. 65. **V**bilate Deo omnis terra, Psalmum dicite nomini eius, sed gloriam laudieis. Exhortatio hac, opera diuina contemplantis est vox, quæ tanto maiori promittit affectu, quanto clariori lumine irradiatur. Non lacrymas, non gemitus nec suspiria, sed iubilations, & laudes omnes provocat eructare. Vtique tanquam que intuetur deum in se magnificum, omnia potentem, scientem, regentem, & conferuentem, in creaturis vero laudabilem, & incomprehensibilem. Plane omni dignus est laude deus noster qui quacunque voluit, fecit in celo & in terra. Terram enim replevit arboribus, floribus, fructibus, & iumentis, aquam variis pīcibus, aciem volucris diuersis, stramentum sideribus, colum verò angelicis spiritibus. Condidit nanque deus angelorum spiritus, vt efficiat potentes. Condidit spiritus, gloriosos, beatos, distinguit in personis, dispositos in dignitate, ab initio flantes in ordine suo, perfectos in genere suo, immor-
talitate perpetuos, mente puros, affectu benignos, reli-
gione pios, vnitate indiuiduos, felicitate securos, futuorum præfatos, & diuinis laudibus arque obsec-
quis deditos. Creauit quoque hominem de limo ter-
ra, & inspirauit in faciem eius spiraculum vita, scilicet animam, quam inigniuit in imagine & similitudine sua secundum memoriam, intellectum, & voluntatem, cui copulauit corpus, vt esset obtemperans si-
ne rebellione, esset propagabile sine libidine, esset vegetabile sine mortalitate, esset & proportionabile quantum ad proportionem æqualem. Fuit enim illud corpus